

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Judovska popačenost.

II.

Malokateri narod je tako konservativen, kakor narod judovski. Jud je trmoglav v svoji veri in v svojih običajih, brezmejno trdoglav pa v vseh tradicijah, katere si je ohranil iz starega zakona. Četudi se mu je porodil iz srede mesija, ki je prinesel vsem narodom človekoljubje in bratovsko ljubezen, judovsko ljudstvo ga je zatajilo in ni ga hotelo priznati, kajti življenje po starih načelih bolj mu je ugajalo, nego življenje po krščanskih načelih, katera ne delajo razlike mej ljudmi in katera zahtevajo: kar nočeš, da kdo tebi stori, ne stori niti drugemu. Zakaj ko bi Judje priznali to načelo, preosnovati morali bi vso staro metodo kupčevanja in morali bi se postaviti na krščansko-moralna tla. Nihče nima toliko na vesti razširjene demoralizacije, kakor ravno Judje, kateri imajo načelo bogateti in kupičiti bogastvo neglede na to, ali je to pošteno ali nepošteno; vsako sredstvo jim je dobro.

Ko so stari Hebrejci prodrli iz arabske puščave v bogate in kulturno razvite dežele kanaanske, postopali so v novi deželi tako, kakor pač morejo postopati nomadski osvajači s trdovratnimi uporniki. Postopali so po zapovedi: „In ti bodeš pokončal vsa ljudstva; tvoje oko naj ne gleda na nje milosrdno“ (5. Moz. 7, 16) in (20, 16). „Od mest teh ljudstev, katera ti Jave, tvoj Bog v last daje, ne daj nobeni duši živeti“ in (Joz. 6, 21) „Ubijali so vse, moške in ženske, mlado in staro, vola, ovco in osla z ostrino meča“, — to je recept, po katerem so nekdanji Judje zdravili ljudstva, to je recept, po katerem še danes ravna Judje, in mi bomo dokazali, da je ta recept danes Judom glavno vodilo v kupčiji in v vseh podjetjih.

Na svetu je stvari, brez katerih ne more biti, brez katerih ne more živeti človek. Žito, sladkor in kava so živila, brez katerih ne more biti danes večina izobraženih narodov, niti bogataš niti siromak. Premog je nadalje dandanes tako važen činitelj v vsakdanjem življenju, da vsako poviševanje njegovo hudo zadene reveža, kakor tudi vsako zniževanje prijetno upliva nanj. Raznovrstne kovine in trgovina z njimi, vse to je prevažno za ljudi, in mislimo, da nam tega ni potreba posebe dokazovati. Naravno je tedaj, da si pri rečenih predmetih da mnogo zaslužiti, kajti to je blago, katero „gre“;

živila: sladkor, žito, kava, potem premog, vse to so stvari, ki nahajajo vsak dan stalnih kupcev, in kdor more z uspehom delati konkurencijo s temi rečmi, kdor si zna celo pridobiti monopol, ta je gotov, da postane iz berača vsaj kak Rothschild.

Ta položaj spoznali so do dobra Judje, in kakor so nekdanj breneneli po obečani deželi, v kateri naj bi jim letala pečena piščeta v usta, tako hrepene danes po monopolu sladkorja, kave, premoga, da ne govorimo o drugih rečeh, katerih si ne moremo misliti brez spekulacije; da molčimo o borzi in vseh umazanih sredstvih, s katerimi delujejo Judje na povišanje in padanje kurzov, pri katerem poslu trosi Jud lažnjive vesti, da prekani druge sebi v prid — vzgledov za to imamo dovolj, Rothschilda in bitko pri Waterloo — pri katerem delu rabijo izmišljotine, kujejo dogodbe, katerih ni nikdar bilo, samo da bi se okoristili z momentnim položajem.

Kar se tiče živil, moramo pač priznati, da so si Judje v mnogih državah pridobili monopole, zlasti na Francoskem, kjer je bilo takih ministrov, s katerimi se je dalo „govoriti“, in ki imajo mehkejšo srce. Ko so Judje na Francoskem dobili monopole — o avstrijskih bomo tudi govorili — v svoje roke, kaj so doživeli trošilec? Judje so postali oblastniki na svetovnem trgovišču, na katerem niso imeli konkurentov, in ker jih niso imeli, poviševali so cene raznim proizvodom, kakor so hoteli in kakor se jim je zljubilo, in ubogi trošilec, ako noče umreti od lakote, mora za drag denar jemati blago od vsemogočnega Juda.

Da ne bi govorili tako občno, navesti hočemo slučaje, resnične slučaje; in da nam ne bi kdo očital neosnovanega hujskanja proti našim Judom, hočemo povedati, kako z združenim močjo postopajo Judje na Francoskem, saj so si vsi Judje po vesoljnem svetu podobni v mislih in dejanjih.

Posebno ugoden položaj imeli so Judje zadnji čas v Parizu, ker jih je vlada zdatno podpirala na škodo tvorničarjem. Judje so namreč združili svoj kapital in z njim toli uplivali na posamične tvorničarje, zlasti na cukrarne, da niso mogle tekmovali z judovskim sindikatom za sladkor. Kdor se ni udal Judom, moral je propasti, tisti pa, ki so se jim pridružili, niso se mogli pritoževati, kajti leta 1886. izjavil je Sans-Leroy, glavar vseh Judov Pa-

riških, da je zadruga judovskih cukrarn zaslužila v jednem letu 40 milijonov frankov! Zakone so krojili v prid Judom in ti zakoni so podpirali operacije agioterjev. Protivno delovanje judovskih operacij uničilo je naselbine in velikanska posestva kar romajo v last brezimenih bank. Kmetovalci opuščajo pridelovati reš in lan in se hočejo rešiti s pridelovanjem sladkorne repe. Revščina se vsled tega širi, kajti n. pr. v predelu Arras je danes 11.000 hektarjev neobdelane rodovitne zemlje. Krščanski posestniki obubožavajo, njih posestva kupujejo Judje za neznatne svote. V Sommu na pr. prodajajo se posestva po 5 frankov hektar.

Brez dvojbe je vse to zelo značajno za konec našega veka, ker vidimo, da še nikoli ni tako bujno cvelo takozvano kozmopolitično sleparstvo in roparstvo, katero uničuje obstoj s toliko smelostjo ne samo pojedinem, ampak tudi izpodkopava z brezsrčno spekulacijo zdravo podlago poštenemu zaslužku, poštenemu trgovanju.

Rothschildi postavili so si štiri glavne šotore v Evropi: jednega na Nemškem, jednega v Avstriji, jednega na Francoskem in jednega na Angleškem. Iz teh šotorov prežé, kakor jastreb na krotko perutnino, na kupčijo, na podjetnike, in kjer le količkaj morejo, izpodkopavajo tla vsakemu poštemu trudu in delu.

Ravnokar misli Pariški Rothschild s svojimi judovskimi pomagači potegniti na se vso kupčijo s kavo in mnogo se mu je že v tem pogledu posrečilo. Kave se prideluje na celem svetu do 12 milijonov vreč. Potrošek kave pa cené ne leto na 11 milijonov vreč. Kava je prepotraben živež, in koliko se je pridelala in izpije, ve dobro Rothschild. Osnovalec je tedaj v Parizu borzo za kavo in kava je postala borzna igrača; menja se jej cena, kakor spekulat hoče. Rothschild je s takozvano kupčijo na roke in z likvidacijskimi blagajnicami operoval ter je na jednem jedinem kraju, namreč v Braziliji, katera je proizvela 1887. leta 2½ milijona vreč kave, torej je v tem oziru zelo bogata dežela, dosegel, da so delnice poskočile meseca januarja 1887. leta za 100 %. Kaj je bil nasledek temu? To, da je kava, o katere trgovini je pošteno živele veliko trgovcev, res borzna igrača. Stari trgovci na dobrem glasu obubožavajo in Rothschildova spekulacija vznemirja brez prestauka trgovca na škodo trošilca. —st—

LISTEK.

Filomen in Bavecida.

(Spisal Svatopluk Čech.)

(Dalje.)

Tako torej prišel sem v Jarkov. Čez nekoliko dnij čutil sem se popolnoma domačega. Večina dneva preblodil sem z Bogdanom po gozdéh; a tudi trenutki, katere sem preživel v krogu oskrbnikove obitelji, minevali so mi jako prijetno. Tesnila me ni niti hladna mrzlota, niti prenapeta gostoljubna skrbljivost, katero gost mnogokrat trpkeje čuti nego prvo. Mogel sem se mej njimi vesti popolnoma prosto in neprisiljeno, kakor dolgoletni prijatelj obiteljski. Srci najmlajših dveh članov rodbine pridobil sem koj prvi dan s tem, da sem jima izstrigel iz pobarvanega papirja kletko s kanarcem. Dasi je bil oskrbnik pravo za pravo le nedeljski kadilec, odprl je slovesno poln zabojček starih, dobrih smodk ter osnoval vselej po obedu in večerji — ves ostali del dneva prebil je na polji — družno kajenje, pri

katerem me je seznanjal s svojimi političskimi, socijalnimi in filozofskimi nazori, kakor tudi s svojimi nadejami o bodočnosti. Pripovedoval je priprosto a živo zanimive dogodke iz svojega življenja. Bil je vidno hvaležen priložnosti, da se je mogel zopet jedenkrat do sita izpovedati poslušalcu, kateremu je bilo to vse novo; pri sorodnikih sem opazil, da znado že vsak dogodljaj na pamet. Jaz pa sem rad poslušal ljuboglasni bas starega gospoda. Iz njegovih besed dihala je ljubezen do prirode in ljudij, prosta pojetiška misel, naudušenje za vse krasno dobro — škoda le, da njegova smodka — dasi so moje in Bogdanove smodke iz množice na dobro srečo izbrane vedno dobro gorele — ni nikdar pošteno vlekla, tako da jo je moral oskrbnik vedno preprihavati, z žico prodirati in na razne načine popravljati, da je z nadčloveškim trudom puhal oblachek dima. S tem pa je njegovo pripovedovanje zlasti pri zanimivejših točkah jako trpelo. Tudi z gospodičnima sem se naglo poprijateljil: z Olgo seveda le toliko, da sem govoril z njo na široko o njenih knjigah — pridno je čitala stike in leposlovno prozo. Jaroslava pa se je že celo upala iz mene norčevati ter me zbadati.

Seveda tudi dvoje starcev — A glej! kmalu bi ja bil pozabil čitatelju predstaviti. Bilo je dvoje starih ljudij. On štel je osemdeset let, ona jih je imela za deset manj. Pred malo leti bil je on še postavno drevo, a njegov s snegom pokriti vrh nagibal se je sedaj sumno k zemlji, in podpora v podobi visoke, pod ramenom ošite bérle postala je nerazločljiva njegova družica. Ona bila je še vedno jako nežna in majhna in nosila je še vedno glavo dosti po konci ter hodila lahno kakor mladenka. Obličje njegovo bilo je z brazdicami razrito in rumeno kakor listje jesensko; njeno lice imelo je napram nebrojnim svilenim nitkam podobnim brazdicam še vedno lepo kožo spominjajoč na vel list bele rože. Jedinu spomina vredni del starinske njegove obleke bila je čudovita, zelena čepica, spodaj s kožuhovino obšita a zgoraj valjasto prodolžena, z dolgim črnim trakom na robu okroglega nekoliko na levo potisnjenega dna. Ona bila je odločna gizdalinka: s cvetjem okrašena krila, katera je nosila, bila so pred leti v istini predmetom zavisti njenih družic, in staromodni klobuk fantastičnega kroja, prestoloval je z veliko slavo nad malim licem ča-

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 6. februarja.

"Pol. Corr." zagotavlja, da se v dobro poučenih krogih nič ne ve, da bi se hotel Nj. nadvojvoda Karol Ludovik odreči **prestolonasledstvu**. "Pester Lloyd" tudi misli, da ni res, da bi se mislil nadvojvoda kedaj odreči pravici do prestola. Sicer pa sedaj ni pravi čas, ko vsa vladarska rodovina še žaluje, da bi se razpravljale take stvari. Iz državnih ozirov pa zato ni potrebe, ker je s pragmatično sankcijo preskrbljeno za vse mogoče slučaje.

Posvetovanje o vojnem zakonu v državnem zboru **ogerskem** se je bilo nekoliko pretrgalo vladarju cesarjeviču. V petek bode državni zbor imel zopet sejo. Govori se, da boče Tisza privoliti, da se vladna predloga nekoliko premeni, ker se boji da bode sicer zavrnjena. Pričakovati je pa baje tudi v ogerske gospodarske zbornici hudega upora proti vojnemu zakonu. Vsekako bode vlada imela še mnogo neprijetnosti, predno bode ta stvar končno rešena.

Vnanje države.

Nekateri angleški listi so bili pisali o pokojnem cesarjeviču Rudolfu, da ni bil prijatelj **tripelaljanca** in da je bil sploh velik nasprotnik Bismarckove politike ter prijatelj francoskega politika Clémenceau-a. "Nordd. Allg. Ztg." se zaradi tega silno jezi nad angleškimi ščuvatelji, ki širijo vesti, ki se ne dajo konstatovati. Bismarckov organ očita angleškim časnikarjem, da ne poznajo takta, pijetete in resnicoljubja. Seveda je za Bismarckovim reptilijam kaj slabo pristuje, ker so same nedavno obirale cesarjeviča Rudolfa ter s tem dale povod mnenju, da ni baš oboževal Bismarcka. Posebno komično je pa, če nemški vladni listi pišejo o pijeteti, ko so še nedavno sami z nenavadno predznanostjo blatili spomin pokojnega cesarja Friderika. Tripelaljanca pa že ne more biti posebno trdna, če se že v Berlinu boje, da bi je pisava angleških listov pretresla, in se že zaradi tega tako jezé.

Budgetni odsek zbornice **italijanske** izvolil je Luzzatta predsednikom, Locavo in Branco podpredsednikoma. Vlada je želela, da bi bil predsednik budgetnega odseka Locava. Ker se volitev ni zvršila baš po želji vlade, je opozicija bila jako vesela. Luzzatto misli, da je izbran predsednikom budgetnega odseka, ker finančni eksposé popolnoma potrjuje njegove prejšnje trditve glede Maglianijeve finančne politike. Ker Magliani ni več finančni minister, se torej Luzzattova izvolitev ne more baš zmatrati za nezaupnico vladi.

V zbornici **francoski** intrpeloval je Salis, zakaj se tako zavlačuje preiskava proti Gilly-ju. Jutri bode razgovor o tej interpelaciji. — Volitve Clusereta v departementu Var zbornica ni potrdila. — Od kod dobiva Boulanger denar, povprašujejo se mnogi na Francoskem. Poslanec Laguere je pravil v zbornici, da ga žrtvujejo dobri francoski rodoljubi, toda svote so tako velike, da mu nikdo ne bode mogel verjeti. Sedaj je zopet boulangistiški odbor sklenil poslednji Laguerov govor tiskati v milijon izvodih in ga širiti po Francoskem. Papir, tisk, kolek in nabijanje omenjenih plakatov bode, kakor je nek francoski list izračunal, stalo nad 400 000 frankov. Omeniti je namreč, da mora imeti vsak plakat kolek za 24 centimov.

Francosko ladijo, katera je zadostila vsem propisom, preiskal je **angleški** častnik v Pemb. zunaj blokadnega okrožja, ter jo potem prisilil, da se je morala vrniti v Zanzibar. Francoska vlada se je zaradi tega pritožila in angleška je potem odstavila dotičnega častnika od poveljstva vojne ladije in izključila od verifikacijske službe. Angleški admiral je to disciplinarno kazen naznanil z dnevnim

rujoče pod nadčelnim obokom kakor pod slavnostnim svodom pomlajajoč njena leta v podobi umetnega klasovja, plavic in volčjega mahu. Bila je v ostalem v istini krasna starka; obličje njeno ohranilo je nežno plemenite poteze. Mlečno beli lasje po stari modi na straneh v nekoliko vrtelastih zavojkov počesani videti so bili kakor s pudrom posneženi ter so istinito krasili njeno milo, dobro lice. On bil je vedno resen in molčeč. Posejal je navadno ne ganeč se niti s telesom niti z licem v svojem stolu, majaje le kakor v snu z glavo ter upiraje pred se na tla zamišljene poglede. Ako je vzbudil nenavaden šum njegovo pozornost, povzdignil je počasi trepalnice ter pogledal proti oni strani z nemim karanjem v modrem, poluodprtem očesi. Le časih namrgobil je prisiljeno svoj obraz ali lahno na koleni premaknil tresoč se roko. Ako je segel po nosljaj tabaka, kar je delal v odmerjenih daljših prestanjih, izvrševal je to kakor slavnosten važen v vseh podrobnostih predpisan obred. Ona bila je nasprotno jako izgovorna in za svoja leta nenavadno gibčna. Iskala in vrtorepila je vedno okrog svojega moža kakor čila miška okrog nepremičnega, starega leva. Napram vsem tem nasprotjem bila sta vendar

poveljem pomorske vojski zbrani ob obrežji vzhodne Afrike in zabičal, da se imajo strogo ravnati po propisih. Prepis tega povelja s pismom, v katerem izrekata angleški konzul in admiral svoje obžalovanje, poslali so francoskemu konzulu v Zanzibaru.

Propad **Panamske družbe** je jako hud udarec za Francijo. Če se delo ne bode nadaljevalo, bode narod imel mnogo milijonov zgube. Zaradi tega si pa prizadevajo, da si osnujejo novo družbo, ki bi delo nadaljevala. Ko bi bil prekop dodelan, bi stara družba imela 30 %, nova pa 20 % čistega dobička, ki bi ga donasala. Sedaj je še treba 450 milijonov frankov. Zjedinjene države se pa na vso moč prizadevajo, da bi preprečile dovršenje prekopa, ker bodo potem ameriške železnice zgubile mnogo zaslužka.

V državnem zboru **nemškem** bilo je te dni prvo branje predloga socialnih demokratov in svobodomiselnih stranke, da bi se odpravila carina na žito. Predlog so dobro zagovarjali socialni demokrati in nekateri pristaši svobodomiselnih stranke, dokazujoč, da carina na žito le škoduje Nemcem samim. Posebno hudo zadeva delavce, ker se je kruh jako podražil. Svojega namena pa vendar ta carina ne doseza, kajti še vedno se uvaža žito. Nemški peki ne morejo biti brez ogerske pšenice, pivovarji pa ne brez ogerskega ječmena. Položaj poljedelcev je zares težaven, pa vendar ne tako žalosten, kakor trdijo nekateri. Konservativci so pa zagovarjali carino v interesu kmetijstva. Vodja narodnih liberalcev Bennigsen je sicer zoper to, da bi se takoj odpravila carina od žita, ker so poljedelci uredili svoje gospodarstvo tako, kakor je bilo primerno pri sedanjih visocih carinah. Dolgo se sedanja visoka carina ne bode dala ohraniti, posebno če bi bila vojna ali prišle slabe letine. Poprej pa treba kmetom pomagati s tem, da se jim pomanjšajo davki in da se omogoči denar dobiti lažje in ceneje na posodo. Kruh pa še ni tako drag, da bi bilo treba nakrat odpraviti carino. Državni zbor ni takoj odklonil predloga, temveč je sklenil preiti v drugo branje. Nazadnje bode pa gotovo zavrnjen, če tudi se v Nemčiji že ohlaja naudušenost za Bismarckovo carinsko politiko.

Domače stvari.

— (O Cesarjeviča Rudolfa pogrebu) zvonilo je včeraj popoldne od 4. do 5. ure popoldne po vseh cerkvah Ljubljanskih. Vse prodajnice bile so zaprte, črnih zastav bilo je jako veliko razobešenih. Posebno goste so bile na Dunajski cesti, razen jedne imele so vse biše žalne zastave, nekatere celo po dve in tri.

— (Kranjska hranilnica) je povodom pretresujoče nesreče, katero je državi prizadela smrt Nj. c. in kr. visočanstva cesarjeviča Rudolfa, poslala Ljubljanskemu županu gosp. Grasselli-ju tristo goldinarjev s prošnjo, da jih razdeliti dá mej uboščke Ljubljanskega mesta. Delitev se bode vršila po želji hranilničnega ravnateljstva tisti dan, ko bode tukaj oficijelno žalostinsko opravilo cerkveno.

— (Presvetli cesar) podaril je občini Velike Pirešice pri Celji za zgradbo šole pri svetem Jakobu 200 gld.

— (Imenovanja.) Častnima kanonikoma stolnega kapiteljna Ljubljanskega imenovana sta gg. dr. Ivan Semen, profesor bogoslovja, in Josip Marn, gimnazijski profesor. — Okrajnim sodnikom v Železni kapli imenovan je g. dr. Globočnik, dosedanji uradni vodja.

— (Deželni šolski svet kranjski) imenoval je gosp. Leopolda Pančuha, učitelja na

oba nerazločljiva dvojica. Videl ja nesem drugače nego skupaj. Ako rečem, da se je starka z leti potročila, moram dodati, da jej je bil punčika njen mož. Vedno je imela ž njim opraviti, in niti za trenotek ga ni izpustila iz vida, kadar mu je kaj obetala in je on sedel pred njo molčeč in miren, bilo je v resnici videti, kakor da se pogovarja mala deklica s svojo punčiko. Stregla mu je z nežno pridnostjo in skrbjo; on pa vaprjemal je te usluge prav kakor punčika, mirno in nepremično, ne kazoč nikdar, so mu li mile ali jih le dobrosrčno trpi.

Ta dva starčka sta bila oče in mati oskrbnikova. Prebivala sta v posebni sobi, katero sta uredila popolnoma po svojem ukusu. Otroci priti so smeli tija le z babičnim dovoljenjem, a ona ni jih nehala opominjati, da so mirni kažoč na dedka, ki je resno in mirno kakor vselej sedel v svojem stolu. K obeu in večerji prihajal je stari gospod v skupno jedilnico, opiraje se o svojo berlo a z druge strani o skrbno babico, dasi tega ni bilo treba. Usedal se je na gornjem konci mize nastol z mehkim nasloniloma ob obeh straneh. Starka sedala je na njegovo desnico. Zavezavala mu je prtič okrog vratu, stavila preden jedila ter mu v obče stregla, kakor

Colu, stalnim učiteljem v Dolenji Idriji; učitelja v Št. Vidu pri Cerknici, g. Henrika Likarja, učiteljem v Grahovem; učitelja v Vipavi, g. Alojzija Lavrenčiča, nadučiteljem v Št. Vidu pri Vipavi, učiteljico v Postojini g. Marijo Moser, stalno učiteljico v Št. Vidu pri Vipavi, začasni tretji učitelj na Jesenicah g. Henrik Piš, imenovan je stalnim. Vodstvo šole v Veliki Dolini izročeno je začasno tamošnjemu učitelju g. Florijanu Rozmanu.

— (Družbi sv. Cirila in Metoda) je prirastla nova hčerka. Ob Jadranskem morji so Svečični dan ustanovili namreč za Barkovlje, Greto in Rojan s sijajnim uspehom novo podružnico na Greti. — Gotovo je tudi, kakor se nam poroča, da to ni poslednja v tej okolici. Živeli naši bratje ob Adriji!

— (V Planini) umrl je v ponedeljek po daljši bolezni tamošnji poštar gospod Ferdinand Škrem.

— (Prememba v posesti.) Nekdaj Koglovo hišo „Pri lovci“ na Tržaški cesti kupil je od hranilničnega kreditnega društva tukajšnji zobni zdravnik g. Paichel za 22.000 gld.

— (Iz Škofjeloke.) Da vrli, lojalni Kamničani ne bodo mislili, da so v znak globoke žalosti povodom prezgodnje smrti cesarjeviča Rudolfa le v Kamniku po javnih in zasobnih poslopjih vihrale črne zastave, naj jim bode povedano, da so tudi naša Čitalnica, deška ljudska šola, mestna občina, c. kr. žandarmerija in prostovoljna požarna bramba razobesile črne zastave takoj, ko se je prežalostna vest po našem mestu razširila. Iz zvonikov tukajšnjih cerkv pač nismo videli vihrati črnih zastav in tudi zvonilo se ni, kar se nam Ločanom zelo čudno zdi. Pa zakaj zvoniti? — Pri nas imamo zvonove le zato, da vsako leto na dan 3. svečana ž njimi naznanjamo, da je danes gospoda fajmoštra god in ravno ob tej priliki nam jih ni treba varovati od ranega jutra do poznega večera. — — —

— (Za prvo letošnje porotno zasedanje) izžrebani so za glavne porotnike sledeči gospodje: Fran Rajakovič, hranilnični pristav v Ljubljani; Karol Kotnik, posestnik v Mirkah; Fran Burger, posestnik v Postojini; Josip Bončar, pek v Ljubljani; Fran Ks. Souvan, veletržec v Ljubljani; dr. Ignacij Kotnik, hišni posestnik v Ljubljani; Fran Kunstelj, kramar v Radovljici; Ant. Luckmann, trgovec v Ljubljani; C. J. Hamann, trgovec v Ljubljani; Josip Črue, mesar v Ljubljani; Konrad Pučnik, hišni posestnik v Kranji; Vincenc Vizjak, oficijal deželne bolnišnice v Ljubljani; Vincenc Čamernik, kamnosek v Ljubljani; Fran Jamnik, krčmar v Pijavi Gorici; Karol Tschurn, hranilnični pristav v Ljubljani; Jakob Kapsch, zlatar v Ljubljani; Jos. Benedikt, trgovec v Ljubljani; Janez Wuchrer, krčmar v Lescah; Janez Dogan, mizar v Ljubljani; Josip Sušnik, trgovec v Kranji; Viktor Hofmann, dež. rač. svetnik v Ljubljani; Baron Alfonz Warzbach, veleposestnik v Ljubljani; Viktor Cantoni, trgovec v Ljubljani; Janez Počivalnik, mesar v Ljubljani; Janez Jeretin, krčmar v Gradci; Toma Tolazzi, trgovec v Logatci; Ferdinand Schmitt, trgovec v Ljubljani; Janez Slapničar, posestnik v Mostah; Josip Stupica, posestnik v Viru; Miha Tomšič, strojar na Vrhniki; Friderik Malavrh, računski oficijal v Ljubljani; Janez Kopač, mesar v Ljubljani;

malemu dečku, tako, da je bilo videti, da se ima zahvaljevati poslednji iskri energije svoje, da mu ni privzdigala do ust žlice, s katero je starček sicer počasi, a vendar popolnoma dobro gospodaril. Starček je molčal ter upr le časih pogled na govorčega, da si ni bilo možno vspoznati iz tega pogleda, je-li se zanima za njegove besede. Starka blebetala je pogostoma, a besede njene se večkrat prav nič neso ujemale s tem, o čemer se je govorilo. Po jedi in tihi molitvi odvajala je starka zopet svojega moža v njuno sobo, kadilci pa smo pričeli kaditi.

Filemon in Bavidal! bila je prva moja misel, ko sem vspoznal staro dvojico. Dopolnovala sta srečno rodovino na istinito patrijarhalni način. Združenih je bilo tu v miru in ljubezni čvetero pokolenij, popolna slika človeškega življenja od pomladnih popkov tija do usehajajoče stare veje pokrite s slano. Gospodovalo je tukaj tudi v resnici patrijarhalno spoštovanje mlajših nasproti staršim. Oba najstarejša člana bila sta predmet spoštljive skrbi in pozornosti vseh, dasi časih ni bilo drugače, da so se smijali temu, kar sta počela.

(Dalje prih.)

Jarnej Babič, trgovec v Kranji; Feliks Stare, posestnik v Kolovci; Friderik Rehar, hišni posestnik v Ljubljani in Jurij Kunčič, usnar v Ljubljani; za nadomestne porotnike pa: Anton Strnad, hišni posestnik, Anton Reich, čevljar; Janez Mavec, pek; Josip Dornig, knjigovodja; Fran Kandere, privatni uradnik; Fran Pirc, hišni posestnik; Karol Altman, knjigovodja; Fran Jevnikar, kramar, in Josip Kosec, suknostrižec v Ljubljani.

— (Zanimiv zakup.) Kakor čitamo v „Obzoru“, obrodila je bukvica v gozdih graščine Daruvarske posebno obilo, zato je oskrbnistvo zahtevalo 4000 gld. za „žirenje“, to je za pravico, da se smejo prašiči pasti v dotičnih gozdih. Zakupnik se je oglašil, a zakupnina zdela se mu je previsoka in neso se mogli pogoditi. Naposled napravil je dotični trgovec naslednjo ponudbo: Prašiči, katerih ima okoli 700, naj se poprej zvagajo, predno je nažene v gozde. Isto tako naj se stori po končanem „žirenju“. — Zakupnik plača potem za vsak kilogram priredka 15 kr. Oskrbnistvo je ponudbo vsprejelo. Po končanem „žirenju“ morali so vsi prašiči zopet na tehtnico. Izid zakupniku ni bil dovoljen, ker se je glede računa močno varal, kajti plačati je moral nad 10.000 gld.

— (Vabilo) k 7. rednemu občnemu zboru „Notranjske posojilnice v Postojini, kateri bode dne 10. februarja 1889 ob 4. uri popoldne v društveni pisarni s sledečim dnevnim redom: 1. Nagovor ravnatelja. 2. Poročilo blagajnikovo. 3. Poročilo nadzorovalnega odbora. 4. Volitev ravnateljskega odbora in sicer: a) ravnatelja, b) blagajnika, c) kontrolorja in d) dveh namestnikov. e) Volitev 6 članov v nadzorovalni odbor. 5. Predlogi društvenikov

— (Notranjska posojilnica v Postojini) imela je v letu 1888 gld. 74150.11 dohodkov in gld. 72360.24 izdatkov, tedaj skupnega prometa gld. 146.510 35 kr. Bilanca izkaže gotovine v blagajnici koncem l. 1888 gld. 1789.87, naloženega denarja pri drugih zavodih gld. 340, na inventarji gld. 187.18, posojil pa 181 društvnikom gld. 33126.51 in na zaostalih obrestih gld. 519.03. Zadrugi deležev ima posojilnica 74 po 100 gld. in opravičnih 176 po 10 gld., tako da znaša zadrugi fond skupaj gld. 9160.—. Rezervni fond narasel je obrestovan na gld. 2090.—. Hranilne uklope 98 uložnikov znašajo gld. 22750.53, kapitalizovane obresti pa gld. 664.10, tedaj stanje tega konta gld. 23414.63. Na neizplačani dividendi izkaže bilanca gld. 112.08 in na predplačanih obrestih gld. 328.05. Iz konte za zgube in dobička razvidimo da se je mej letom na obrestih posojil uplačalo gld. 1999.31, na obrestih hranilnih uklop se je pa izplačalo mej letom gld. 110.46. Končno izkaže nam ta konto gld. 857.83 čistega dobička. Ako primerjamo račun l. 1887 z onim l. 1888, vidimo da so posojila od gld. 27549.11 na gld. 33126.51 in hranilne uklope od gld. 14607.99 na gld. 23414.63 narasle, iz česar posnemamo, da zavod vidno napreduje in vedno več zaupanja pridobiva. — Hranilne uklope obrestujejo se po 4 1/2% in posojila daje zadruga svojim udom po 7% brez vsekakih drugih stroškov. Uradni dan je vsak petek od 8—12 ure popoldne.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 5. februarja. Pogrebni spreved cesarjevičev vršil se jako jednostavno. Defilovanje vsega spreveda trajalo jedva dvajset minut. Vojaških godb ni bilo vmes. Občinstva bila je ogromna množina, vendar so mogle spreved gledati le osebe, imajoče sedeže na tribunah, ali ki so dobile prostore po bližnjih hišah. Ker so vse ulice daleč na okrog zastavili vojaki in redarji, natlačilo se občinstvo v stranske ulice, kjer je bila gneča uprav nevarna. Vender ni čuti o nobeni resni nezgodi. Najhujša je bila gneča ob uhodih na Novi trg (Neuen Markt), kjer je moralo vojaštvo s kopiti pušk zavračati množico, iz katere se je čulo močno kričanje. V notranjem mestu bile so prodajalnice zaprte, večinoma tudi gostilne in kavarne.

Dunaj 6. februarja. Cesaričinja Štefanija je že prevzela pokroviteljstvo cesarjevičevega dela „Die österreichisch-ungarische Monarchie in Wort und Bild“ in bode v kratkem vsprejela Weilen-a in Jokai-a, katerima bode še nadalje izročeno uredovanje. Po večerajšnjem pogrebem sprevedu zopet vzbujena bolest za pokojnim cesarjevičem kaže se danes

vnovič v Dunajskih listov žalnih izjavah. Sožalno opisujejo listi, kako je očetovsko srce cesarjevo včeraj odstranilo ceremonijel in vladar nepričakovano in proti dosedanjim običajem dragega sina krsto spremljal v rakev.

Carigrad 6. februarja. Na vprašanje Porte oprovrgel Salisbury vest, da bode White odpoklican.

Razne vesti.

* (Primankljaj) Iz Požuna se poroča 4. t. m.: V hranilnici v Szeredu zasledili so nov primankljaj 30.000 gld. Razburjenost občinstva je velika.

* (Poneverjenje.) Načelnika 16.000 članov broječega ženskega zavoda v Norimbergu generalnega agenta Engelharda zaprli so te dni zaradi velike sleparije.

* (Vihar.) Po noči na 2. t. m. divjal je po britskih nabrežjih strašanskih vihar. Več parnikov se je s potniki vred potopilo.

* (Velik požar v Ameriki.) Iz Novega Yorka se javlja 2. t. m.: Danes uničil je v mestu Bufalu požar 40 hiš, mej temi več tovarn. Škodo cenijo na tri milijone dolarjev.

Sporočilo

osnovalnega odbora delniškega društva „I. Narodni dom“ v Rudolfovo za leto 1888.

Leta 1884 se je to delniško društvo osnovalo v ta namen, da se prvi „Narodni dom“ dovrši in za narodna društva ohrani.

Komur so tedanje razmere znane, mora se čuditi, da se je sploh še kdo zanimal za rešitev poslopja, katero je prizadelo že toliko skrbi, truda in žrtve, a krepka narodna ideja premagala je tudi te težave.

Že prvo leto se je nabralo izdatno število delničarjev, ki so s početka precej redno svoje doneske uplačevali. Vkljub raznim oviram, katere so se temu podvzetju stavljale od raznih strani, osnovalni odbor vender ni opešal, ter vstrajno nabiral delničarje ter zbiral doneske in danes se labko s ponosom trdi, da je podjetje približalo se svoji smeri, kajti po izkazu, tiskanem v jeseni 1888, je štelu društvo 148 podpisanih delnic z zapisano svoto gl. 7400.—

9 delnic se je podpisalo še do konca leta z „ 450.—

157 delnic znaša po 50 gld. gl. 7850.—

Na te delnice se je uplačalo od leta 1884. do konca leta 1888. gl. 6156.10

Neuplačana a podpisana vsota znaša. gl. 1693.90

Ker pa je mej tem časom nekoliko delničarjev umrlo in drugih odpalo, bode treba 20 neiztirljivih delnic izbrisati z zaostankom. gl. 1000.—

Iztirljivi ostanek znaša torej. gl. 693.90

Ako se od uplačane vsote. „ 6156.10 odračunajo stroški:

za koleke gl. 33.75

za pristojbino „ 31.25

za tiskovine „ 76.15

za služabnike „ 78.—

za poštnine in druge male potreščine. „ 57.28

potrošene od prvega početka do konca l. 1888. skupaj gl. 276.43

ostane svota gl. 5879.67

K tej svoti je prišteti:

Od društva Čitalnica za l. 1885. uplačane obresti „ 85.—

in pa 5% obresti od 5300 gl. za leto 1886, 1887. in 1888. „ 714.—

Skupno premoženje je torej. gl. 6678.67

Od teh je uknjiženih na poslopje „Narodni dom“ pod ul. šte. 333, 334 in 335 katastr. obč. Rudolfovo vsled dolžnih pisem:

30. maja 1885 gl. 2910.—

31. decembra 1885. „ 990.—

6. januarja 1887. „ 1180.—

24. decembra 1887. „ 220.—

Skupaj gl. 5300.—

V hranilnici je uloženih na knjiž. številke:

155.605 gl. 70

165.688 „ 100

166.933 „ 70

168.613 „ 44

172.828 „ 85

173.813 „ 220

Skupaj gl. 589.—

Pri omenjenem društvu na obrestih „ 714.—

Gotovina v blagajnici „ 75.67

Skupaj zgoraj navedena vsota gl. 6678.67

Ako se od dohodkov na obrestih odbijejo stroški „ 276.43

ostaja koncem l. 1888. čistega prebitka gl. 522.57

Od tega se mora po § 24 pravil 10% odločiti za rezervni fond. „ 52.26

Ostane za razdelitev mej one delničarje, ki so delnice popolnoma uplačali gl. 470.31

Do konca leta 1888. je bilo 121 delnic popolnoma uplačanih, in ko bi bili vsi delničarji ob istem času plačali, bi prišlo na vsako delnico 3 gl. 96 kr. torej blizu 8%.

Ker so pa nekateri delničarji že leta 1884., drugi v poznejših letih delnice uplačali in so zdaj le za 1885. l. uplačane obresti 85 gld. na razpolaganje, od katerih odpada primerni del stroškov in 10% deleža za rezervni fond, in ker pred konstituiranjem društva po členu 217 trgov. zakona občni zbor ne more določiti niti bilance niti dividende, se kuponi za leto 1888. niso izplačali, kar pa delničarjem ni na zgubo, ker bodo po konstituiranju toliko več dobili.

Konstituirati se pa ne more, dokler ni vseh 200 delnic uplačanih. Zatorej se vsem delničarjem priporoča, da pridobe še novih delničarjev in da vsi uplačajo podpisane delnice. Sicer pa nasvetuje osnovalni odbor, da se onim delničarjem, ki so delnice že leta 1884. uplačali, na račun dividende, ki se bode še le po konstituiranju odločila, 10% dobitnega deleža, torej 39.5 kr. za kupon 18. decem. 1888 izplača.

Rudolfovo 31. januarja 1889.

Dr. Albin Poznik l. r.

J. Krajec l. r.

Adolf Pauser l. r.

prinaša v 2. zvezku naslednjo vsebino: 1. Gorazd: List iz kronike Zajčke. Legenda. — 2. Ranko: Madrigali. — 3. Janko Kersnik: Rošlin in Vrjankos. Povest. (Dalje.) — 4. Jos. Stritar: Levstik. (Konec.) — 5. Ivan Vrhovec: Železnice in njih različni značaj pri posameznih narodih. — 6. Anton Koder: Iz Življenja. Noveleta. — 7. Simon Rutar: Imenik krajepisnih imen slovenskih. (Konec.) — 8. Dr. K. Štekelj: Fiziologične mrvce. — 9. Rádinski: Zlata útva. Balada. 10. Ivan Hribar: Vesela vožnja Humoreska. (Dalje.) — 11. Zamejski: Spomin. — 12. Književna poročila. — II. V. Oblak: Dr. Roman Jarosiewicz, Über das Euchologium Sinaiticum. Kolomea 1888, 8°, 40. — Prokop Lang: Fazykovedecký rozbor Euchologia Sinajského I. Pravopis a hláskosloví. V Příbrami 8°, 53. III. S. Rutar: Dve knjigi o Bosni in Hercegovini. Asbóth, Bosnien und die Herzegowina, Wien Hölder 1888; Hörnes, Dinarische Wanderungen, Cultur- und Landschaftsbilder aus Bosnien und der Herzegowina, Wien, Gräser 1888. 13. Listek: Pravniško društvo. — Slomškovo pismo z l. 1847. — Hrvaška književnost. — Jugoslovenska akademija. — Anton Mažuranič — Zlati očenaš. — Listnica.

„LJUBLJANSKI ZVON“ stoji: za celo leto 4 gld. 60 kr., za pol leta 2 gld. 30 kr., za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Zahvala.

Podpisani se v imenu pogorelcev iz Hrastja, vsm tistim dobrotnikom iz Št. Petra, kakor tudi od drugod, kateri so z milodarom žalostni položaj ubogih Hrastovce polajšali, srčno zahvaljujem.

Županstvo v Št. Petru,

dne 5. svečana 1889.

Ivan Špillar, nadžupan.

Tuji:

5. februarja.

Pri Slonu: Herz z Dunaja. — Fuchs iz Prage. — Albori iz Trsta. — Hanuš iz Prestranka. — Janovš iz Celja. — Spendal iz Št. Vida. — Gossner iz Stuttgarta. — Hussa iz Celovca.

Pri Maliči: Schaschel, Wetzel, Ehrlich, Linhardt, Stich in Lampe z Dunaja. — Knobl iz Novega Mesta. — Hofman iz Elzena.

Pri avstrijskem cesarji: Skala iz Vrema. — Megušar iz Tržiča.

Pri južnem kolodvoru: Kan z Dunaja. Drbal, iz Prage.

Umrli so v Ljubljani:

6. februarja: Jožef Melik, kajzarjev sin, 15 mes. Črna vas št. 48, za božjastjo.

V deželnej bolnici:

3. februarja: Gašpar Špeljak, gostač, 70 let, za pljučnim tuberkulozom.

4. februarja: Luka Erjavec, kajzar, 72 let, za oslabiljenjem.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
5. febr.	7. zjutraj	730.1 mm.	-2.2° C	brevz.	megla	
	2. popol.	733.2 mm.	-0.6° C	sl. vzh.	obl.	0.00 mm.
	9. zvečer	736.1 mm.	-2.0° C	sl. vzh.	obl.	

Srednja temperatura — 1.6°, za 1.0° pod normalom.

Dunajska borza

dné 6 februvarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 82-90	gld. 83-30
Srebrna renta	83-55	83-80
Zlata renta	111-30	111-35
5% marcna renta	98-35	98-80
Akcije narodne banke	892-—	894-—
Kreditne akcije	311-60	312-10
London	120-75	120-75
Srebro	—	—
Napol.	9-55 1/2	9-56 1/2
C. kr. cekini	5-67	5-67
Nemške marke	59-12 1/2	59-12 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 134	gld. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	178
Ogerska zlata renta 4%	101	30
Ogerska papirna renta 5%	93	40
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104	75
Dunava reg. srečke 5%	100 gld. 122	—
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	122	—
Kreditne srečke	100 gld. 183	75
Rudolfove srečke	10	21
Akcije anglo-avstr. banke	120	127
Tramway-društ. velj. 170 gld. a v.	231	50

Kdor si hoče (85-1)

brez težave zaslužiti mnogo denarja

pošlje naj svojo adresu upravnistvu tega lista v zapечатnem pismu z nadpisom „zaslužek“.

Sveži

pustni krofi

dobé se vsak dan v

J. Förderl-ovi pekarni

v Lingovih ulicah. (5-7)

Javna zahvala.

Podpisani čuti se zavezanega, slavnej

„AZIENDI“

avstro-ogerskeje zavarovalne družbi za elementarne nesreče in nezgode na Dunaji

zastopanej po glavnej agenturi v Ljubljani pri gosp. JOSIPU PROSENCI, izrekati najiskrenejšo zahvalo za jako hitro poizvedenje škode in izplačanje zavarovalnine za objekte, ki so mi dne 3. januarja 1889 pogoreli v Lukovici. (79)

V Lukovici dné 28. januarja 1889.

Fran Janša

J. Krainer, priča.

Herman Oswald, priča.

L. Luserjev obliž (flašter) za turiste.

Gotovo in hitro uplivajoče sredstvo proti kurjim ocesom, žuljem, tako imenovani trdeji koži na podplatih in petah proti bradavicam in vsem drugim trdim izraskom kože. — Uspeh zagamčen. — Cena skatljici 60 kr. a. v.

Glavna razpošiljalnica: L. Schwenk-ova lekarna v Meidlingu pri Dunaji.

Pristnega imajo v Ljubljani J. Swo-boda, U. pl. Trnkoczy; v Rudolfovem D. Rizolli; v Kamniku J. Močnik; v Celovci A. Egger, W. Thurnwald, P. Birnbacher; v Brezah A. Aichinger; v Trgu na Koroškem C. Menner; v Beljaku F. Scholz, Dr. E. Kumpf; v Wolfsbergu A. Huth; v Gorici G. B. Poutoni; v Kranju K. Šavnik.

Ta obliž dobiva se le v jednej velikosti po 60 kr.

Pristen samo, če imata navod in obliž varstveno znamko in podpis, ki je tu zraven; tedaj naj se pazi in odločno zahteva: „L. Luserjev obliž (flašter) za turiste“. (28-3)

„Kmetška posojilnica Ljubljanske okolice“, registrovana zadruga z neomejenim poročtvom v Ljubljani.

VABILO

VII. rednemu občnemu zboru „Kmetške posojilnice Ljubljanske okolice“ v Ljubljani,

kateri bode

dne 17. februvarja 1889. ob 10. uri dopoludne

v združni pisarni na Marije Terezije cesti hiš. šte. 3.

DNEVNI RED: 1. Nagovor ravnatelja. — 2. Poročilo blagajnika. — 3. Poročilo nadzorstvenega odbora. — 4. Volitev ravnateljskega odbora, in sicer: a) ravnatelja, b) blagajnika, c) kontrolorja in d) 2 namestnikov. — 5. Volitev 3 članov v nadzorstveni odbor. — 6. Predlog ravnateljskega odbora radi spremembe §§ 6. in 34. združnih pravil. — 7. Slučajni predlogi.

Ljubljana, dné 3. februvarja 1889.

Ravnateljski odbor.

Naznanilo nadzorstvenega odbora „Kmetške posojilnice Ljubljanske okolice“ v Ljubljani.

Nadzorstvo „Kmetške posojilnice Ljubljanske okolice“ je pregledalo in primerjalo letne račune za leto 1888. in naznanja p. n. združnikom, da so pregledani letni računi in bilanca razpoloženi na spregled v združni pisarni, kakor to zahteva § 30. al. 3. združnih pravil.

Ljubljana, dné 3. februvarja 1889.

Nadzorstveni odbor.

Bilanca

za leto 1888.

Aktiva		Pasiva	
	gld. kr.		gld. kr.
1. Gotovina v blagajni sklepom leta 1888	2978 84	1. Glavni deleži (100 à 100 gld.)	10000 —
2. Denarji naloženi pri denarnih zavodih	12107 30	2. Opravilni deleži (288 à 5 gld.)	1440 —
3. Posojila in sicer:		3. Reservni fond glavnih deležev	3916 —
a) proti intabulaciji	gld. 44.437	4. Posebni rezervni fond	253 —
b) „ menici	„ 47.831	5. Hranilne vloge	97448 74
c) „ in proti zastavnemu pismu	„ 12.815	6. Kapitalizovane obresti hranilnih vlog	3456 73
4. Inventar	206 10	7. Za leto 1889. naprej plačane obresti posojil	1446 60
5. Zaostale obresti	124 60	8. Neizplačana dividenda opravilnih deležev	18 30
6. Neporavnan prehodni znesek	— 50	9. Dobiček	2520 97
	120500 34		120500 34

Račun zgube in dobička

Debet

za leto 1888.

Kredit

	gld. kr.		gld. kr.
1. Med letom izplačane obresti hranilnih vlog	439 17	1. Na novi račun prepisani ostanek dobička iz leta 1887	93 78
2. Kapitalizovane obresti hranilnih vlog	3456 73	2. Sprejete obresti posojil	6418 21
3. Za leto 1889. sprejete obresti posojil	1446 60	3. Zaostale obresti	124 60
4. Za leto 1887. sprejete zaostale obresti	270 44	4. V letu 1887. za leto 1888. sprejete obresti posojil	1068 31
5. Upravni stroški	334 30	5. Upravni dohodki	744 75
6. 10% odbitek pri vrednosti inventara	22 90	6. Zamudne obresti	39 37
7. Davek	194 51	7. Obresti denarja naloženega pri denarnih zavodih	196 60
8. Dobiček	2520 97		
	8685 62		8685 62

Denarni promet

v letu 1888.

Dohod		Razhod	
	gld. kr.		gld. kr.
1. Gotovina v blagajni dné 1. januarja 1888	6751 83	1. Opravilni deleži	60 —
2. Opravilni deleži	735 —	2. Hranilne vloge	46513 86
3. Reservni fond glavnih deležev	179 19	3. Obresti hranilnih vlog	439 17
4. Posebni rezervni fond	73 50	4. Posojila	135234 —
5. Hranilne vloge	52527 05	5. Upravni stroški	334 30
6. Posojila	124523 50	6. Denarji naloženi pri denarnih zavodih	30512 47
7. Obresti posojil	6418 21	7. Dividenda glavnih deležev	600 —
8. Upravni dohodki	744 75	8. „ opravilnih	11 40
9. Denarji naloženi pri denarnih zavodih	25378 04	9. Davek	194 51
10. Prehodni zneski	17 41	10. Prehodni zneski	17 91
11. Obresti denarja naloženega pri denarnih zavodih	196 60	11. Nagrade za leto 1887	500 —
12. Zamudne obresti	39 37	12. Dobrodelni nameni	70 —
	217584 45	13. Inventar	117 99
		14. Gotovina v blagajni sklepom l. 1888	2978 84
			217584 45

V LJUBLJANI, dné 3. februvarja 1889.

Za ravnateljski odbor:

Jan. Knez m. p. V. Jenko m. p. I. Kotnik m. p. A. Knez m. p. J. Vrhovnik m. p.

Za nadzorstveni odbor:

E. Ločnik m. p. Dr. Jos. Vošnjak m. p. V. Ogorelec m. p.

(83)